

Sygn. akt I C 3349/14

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu I Wydział Cywilny w składzie następującym:
Przewodnicząca: Sędzia SR M. N.

Protokolant : sekr. sąd. Sylwia Domańska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **M. P.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz M. P. kwotę 2417 złotych (dwa tysiące czterysta siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 3349/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 kwietnia 2014 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosło o zasądzenie od M. P. kwoty 15.502,66 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany w dniu 23 września 2013 r. spowodował kolizję po czym oddalił się z miejsca zdarzenia. W wyniku postępowania likwidacyjnego powód wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu w wysokości 15.502,66 złotych i stosownie do treści art. 43 ust 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych wystąpił wobec sprawcy wypadku o zwrot tej kwoty ponieważ ten zbiegł z miejsca wypadku .

(pozew – k. 4-5)

W dniu 28 lipca 2014 r. Referendarz sądowy wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty.

(nakaz zapłaty – k. 41)

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Pozwany zakwestionował powództwo co do zasady. Podniósł, iż roszczenie regresowe do sprawcy kolizji wymaga ustalenia, że sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia celem uniknięcia odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę. Do zdarzenia doszło natomiast w trakcie wykonywania przez pozwanego obowiązków kuriera. Po spowodowaniu kolizji, pozostawił dane umożliwiające skontaktowanie się z nim po czym pojechał zawieźć paczkę. Kilukrotnie wracał na miejsce zdarzenia. O kolizji została powiadomiona policja. Pozwany potwierdził, że jest sprawcą, za co został ukarany mandatem karnym. Pozwany zakwestionował również zakres szkody jak i jej wartość.

(odpowiedź na pozew – k. 46-49)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 września 2013 r. około godziny 17.30 M. P., kierując samochodem ciężarowym marki M. (...) nr rej. (...), spowodował kolizję w której pozostawiony przez niego pojazd stoczył się na unieruchomiony samochód marki F. (...) nr rej. (...) użytkowany przez A. M..

(bezsporne, nadto poświadczona za zgodność kopia notatki o zdarzeniu drogowym – k. 6)

W dacie zdarzenia M. P. wykonywał obowiązki w ramach pracy w firmie kurierskiej D. Z.. Gdy oddalił się od samochodu celem dostarczenia paczki, auto stoczyło się na pojazd marki F. (...) nr rej. (...).

(przesłuchanie pozwanego – k. 160, zeznania świadka D. Z. – k. 44 załączonych akt I Cps 10/15 00:12:12-00:18:42)

M. P. zaczął szukać właściciela uszkodzonego auta w okolicznych sklepach. Nie mógł odnaleźć właściciela, wobec czego zostawił za szybą uszkodzonego samochodu kartkę z numerem telefonu i swoimi danymi. Następnie odjechał celem dostarczenia kolejnych paczek.

(przesłuchanie pozwanego – k. 160, zeznania świadka D. Z. – k. 44 załączonych akt I Cps 10/15 00:12:12-00:18:42)

Po odjechaniu z miejsca zdarzenia M. P. zadzwonił do swojego szefa D. Z. i opowiedział co się stało.

D. Z. zadzwonił na policję. Policjant dyżurny poinformował go, że przed chwilą otrzymał zgłoszenie dotyczące przedmiotowej kolizji. Wówczas policja nie dysponowała jeszcze danymi sprawy. D. Z. podał dane M. P. i jego numer telefonu. M. P. wrócił na miejsce zdarzenia, ale nikogo nie zastał, wobec czego pojechał zawieźć kolejne paczki. Zadzwonił po raz kolejny do D. Z., który poinformował go, że zadzwonił na policję

(zeznania świadka D. Z. – k. 44 załączonych akt I Cps 10/15 00:12:12-00:18:42(przesłuchanie pozwanego – k. 160v)

Policjanci skontaktowali się telefonicznie z M. P., aby wrócił na miejsce kolizji. Pozwany przyjechał na miejsce zdarzenia. Nie było właściciela uszkodzonego auta. Przyznał się do spowodowania kolizji i został ukarany mandatem karnym.

(przesłuchanie pozwanego – k. 160v)

Uszkodzony pojazd marki F. (...) nr rej. (...) należy do A. M.. Zostawiła ona zaparkowane auto na al. (...) po czym udała się do pracy do szkoły nauki języków obcych. W czasie pracy otrzymała telefon od swojego ojca, który poinformował ją, że jej samochód został uszkodzony i aby zeszła do samochodu. Policja zadzwoniła do domu jej rodziców, gdyż była tam wówczas zameldowana. Na miejscu kolizji czekali na nią funkcjonariusze policji, którzy podali jej dane sprawy. M. P. nie był wówczas obecny na miejscu zdarzenia.

(zeznania świadka A. M. – k. 44 załączonych akt I Cps 10/15 00:02:12-00:20:47)

A. M. jest drugim właścicielem auta. Przed kolizją samochód nie był uszkodzony.

(zeznania świadka A. M. – k. 44 załączonych akt I Cps 10/15 00:02:12-00:20:47)

A. M. udzieliła upoważnienia A. P.U.H. (...) i s-ka z siedzibą w T. do dochodzenia odszkodowania od ubezpieczyciela.

(zeznania świadka A. M. – k. 44 załączonych akt I Cps 10/15 00:02:12-00:20:47)

Powód przyznał A. M. odszkodowanie za naprawę pojazdu w kwocie 2.989,07 zł.

(poświadczona za zgodność kopia decyzji – k. 13, informacji o wysokości szkody częściowej w pojeździe – k. 14-14v, wyceny – k. 22-23, potwierdzenie przelewu – 32)

W dniu 24 września 2013 r. A. M. zawarła z A. P.U.H. (...) i s-ka z siedzibą w T. umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...). Strony ustaliły, że opłata netto za wynajęcie auta wynosi 130 zł za dobę i płatna jest na podstawie faktury VAT wystawionej w chwili zdania pojazdu. W oświadczeniu przesłanym do ubezpieczyciela A. M. wskazała, że pojazd zastępczy jest jej konieczny z uwagi na fakt, że pracuje w dwóch oddalonych od siebie firmach oraz musi odwozić i zawozić dziecko do szkoły.

(poświadczona za zgodność kopia umowy – k. 25-25v, oświadczenia – k. 24, pisma do ubezpieczyciela – k. 24, faktur – k. 26v-29)

A. P.U.H. (...) i s-ka z siedzibą w T. przesłała do ubezpieczyciela faktury VAT za naprawę pojazdu – 117/13 na kwotę 6.786,13 zł i 118/13 na kwotę 3.752,53 zł oraz fakturę VAT (...) za wynajem pojazdu zastępczego w kwocie 8.039,28 zł.

(poświadczona za zgodność kopia pisma do ubezpieczyciela – k. 24, faktur – k. 26v-29)

W samochodzie F. (...) uszkodzony został lewy przód pojazdu. Pokrywa silnika była uniesiona, a lewy reflektor zbity.

(zeznania świadka A. M. – k. 44 załączonych akt I Cps 10/15 00:02:12-00:20:47, kopie zdjęć – k. 15-21v)

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych oraz stawek stosowanych poza siecią warsztatów dealerskich wynosi 7.705,38 zł brutto. Koszt naprawy przy zastosowaniu dostępnych zamienników części o porównywalnej jakości wynosi 3.679,52 zł brutto. Przy prawidłowym wykonaniu naprawy przy użyciu wskazanych części pojazd nie powinien mieć obniżonej funkcjonalności do stanu przed kolizji. Uzasadniony czas naprawy w/w pojazdu nie powinien przekroczyć 68 dni. Średnia stawka wynajmu pojazdu odpowiadającego parametrom samochodu F. (...) wynosi 103 zł brutto.

(pisemna opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej – k. 111-119v, pisemna opinia uzupełniająca – k. 136-144)

Decyzją z dnia 13 lutego 2014 r. ubezpieczyciel przyznał poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 15.502,66 zł. Do wypłaty pozostała kwota 12.513,59 zł.

(poświadczona za zgodność kopia decyzji – k. 30-30v, potwierdzenie przelewu – k. 31, k. 32)

W dniu 29 lutego 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.502,66 zł.

(poświadczona za zgodność kopia wezwania – k. 33, zwrotnego potwierdzenia odbioru – k. 33v)

Przedmiotowy stan faktyczny został ustalony na podstawie zebranych dowodów. Zeznania świadka R. S. nie były przydatne w sprawie, gdyż nie pamiętał on zdarzenia. Zeznania pozostałych świadków jak i pozwanego były spójne i logiczne. Świadek A. M. zeznała, że nie wie, czy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia. Następnie wskazała, że usłyszała od funkcjonariusza policji, że sprawca zbiegł, a świadek spisał jego numery rejestracyjne i zadzwonił na policję. A. M. zaznaczyła, że podobno tak było i nie była świadkiem zdarzenia. Świadek D. Z.

jak i pozwany natomiast zeznawali, że sprawca nie zbiegł z miejsca zdarzenia, tzn. nie oddalił się z miejsca kolizji celem uniknięcia odpowiedzialności. Starał się wyjaśnić całą sprawę, jednakże tego dnia wykonywał obowiązki kuriera, wobec czego kilkakrotnie oddalał się od uszkodzonego auta celem dostarczenia paczek. Pozwany szukał właściciela auta w okolicznych sklepach, jednakże A. M. była w tym czasie w pracy w szkole nauki języków obcych. W tych okolicznościach Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego i świadków. W notatce informacyjnej o zdarzeniu drogowym (k. 6) wskazano, że sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia. Sama treść wskazanej notatki nie stanowi natomiast wystarczającego dowodu na wskazaną okoliczność w świetle zeznań świadków i pozwanego, które przeczą treści notatki w tym zakresie. Wprawdzie pozwany nie był cały czas na miejscu zdarzenia, ale po telefonie do niego przybył niezwłocznie na miejsce zdarzenia, przyjął mandat karny, a przede wszystkim potwierdził całe zdarzenie.

Koszt naprawy uszkodzonego auta Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, który w opinii uzupełniającej w sposób wyczerpujący odniósł się do pytań pełnomocników stron.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 43 pkt 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. nr 124 poz. 1152 ze zm.), zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący zbiegł z miejsca zdarzenia.

Na gruncie stanu faktycznego niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie miała okoliczność, czy sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia w rozumieniu przepisów powołanej ustawy. W orzecznictwie sądów powszechnych przyjmuje się, że sformułowanie "zbiegł

z miejsca zdarzenia" użyte w art. 43 pkt 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, nie może być utożsamiane z pojęciem "zbiegnięcia

z miejsca zdarzenia" funkcjonującym na gruncie prawa karnego materialnego (art. 178 k.k.). Zastosowanie dyspozycji art. 43 pkt 4 ustawy wymaga ustalenia, iż sprawca kolizji drogowej opuścił miejsce zdarzenia świadomie, bez spełnienia ciężących na nim obowiązków wynikających z art. 16 ustawy, w celu uniknięcia odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę (wina umyślna lub rażące niedbalstwo). (wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z 7 maja 2009 r. II Ca 237/09, www.bialystok.so.gov.pl, wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 26 sierpnia 2013 r. V Ca 387/13, LEX nr 1718216).

W niniejszej sprawie pozwany M. P. swoim zachowaniem nie wyczerpał dyspozycji przepisu art. 43 pkt 4 ustawy. Jak ustalono w toku postępowania, po spowodowaniu kolizji, próbował odnaleźć właściciela uszkodzonego pojazdu w okolicznych sklepach. M. P. wykonywał tego dnia obowiązki kuriera. Wobec braku możliwości ustalenia posiadacza uszkodzonego samochodu, zostawił kartkę ze swoimi danymi i numerem telefonu za wycieraczką uszkodzonego auta i oddalił się z miejsca zdarzenia celem dostarczenia przesyłek. Zadzwoił jednakże do swojego szefa D. Z. i poinformował go o całym zdarzeniu. D. Z. zadzwonił na policję i przekazał dane pozwanego w tym numer jego telefonu. M. P. ponownie zadzwonił do D. Z., który poinformował go, że zadzwonił na policję. M. P. wrócił na miejsce zdarzenia, jednakże nikogo nie zastał, wobec czego pojechał zawieźć kolejne paczki. Później otrzymał telefon od policji, aby wrócił na miejsce zdarzenia, co też uczynił. Przyznał się do winy i został ukarany mandatem karnym. Jak wynika z powyższego, pozwany nie uchylał się od odpowiedzialności. Wręcz przeciwnie, starał się na własną rękę odszukać właściciela auta, o wszystkim poinformował swojego pracodawcę i kilkakrotnie wracał na miejsce zdarzenia. Należy przy tym pamiętać, że w dacie zdarzenia wykonywał obowiązki kuriera, wobec czego starał się dostarczyć wszystkie paczki, pomimo kolizji. Nie świadczy to natomiast o chęci uniknięcia przez pozwanego odpowiedzialności za zdarzenie.

Wobec powyższego, powództwo należało oddalić.

Na podstawie art. 98 § 1 i § 2 kpc Sąd zasądził na rzecz pozwanego 2.400 zł wynagrodzenia pełnomocnika (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu; Dz. U. z 2013 r. poz. 461) i 17 zł opłaty skarbowej.